

SJÄTTE ROTRASSEN

I enlighet med den allmänna planen kommer sjätte rotrasen att skapas ur femte rotrasens sjätte underras. Sjätte rotrasens namn har ännu inte givits ut för exoterisk kännedom. Den kommer att ha sin egen kontinent att bygga sin kultur och civilisation på, en kontinent som kommer att stiga upp ur Stilla havet, liksom sjunde rotrasen i en ännu mer avlägsen framtid kommer att bebo en kontinent, som skall ligga där nu Atlanten utbreder sig.

Rotrasepokerna skiljes åt av geologiska processer, som omformar jordytan, landsänkningar och -höjningar, och det är att förutse att dylika omvälvningar kommer att föregå sjätte rotrasens framträdande. Inom nio hundra år kommer väldiga katastrofer att övergå Jorden. Bland annat kommer Nordamerika att splittras upp i mindre öar, varvid den västligaste delen blir östra delen av den nya stillahavskontinenten.

Sjätte rotrasen kommer att ha sin egen manu och sin egen bodhisattva: nämligen Mars och Merkurius. Mars är i sin senaste inkarnation 44-jaget M. och Merkurius 44-jaget K. H, de två medlemmar av planethierarkin som tog initiativet till esoterikens offentliggörande i vår tid.

Esoterikstuderande är på det klara med att det är möjligt att med viss högre objektiv medvetenhet se en möjlig eller sannolik framtid också med vissa detaljer. C. W. Leadbeater uppger att han kunnat göra detta, också med hjälp av en mentaldeva. I sin bok *Man: Whence, How, and Whither* redogör han för vad han därvid iakttagit. Följande beskrivning är ett sammandrag av Leadbeaters redogörelse och lämnas med förbehållet att framtiden till skillnad från det förflutna inte är något givet och oföränderligt. Även om det är visst och säkert att sjätte rotrasen kommer att bildas i framtiden, är detaljerna långt ifrån givna.

En koloni eller ett samhälle kommer att bildas i det som nu är södra Kalifornien. På ett mycket stort och vackert landområde uppförs en mängd byggnader under ledning av manun och hans närmast underordnade. Det byggs ett centralt tempel eller en katedral, stora byggnader att fungera som bibliotek, museer eller samlingssalar, omgivna av ungefär 400 boningshus. Många maskiner installeras, så att kolonisterna snart är i stånd att tillverka och reparera allt de behöver och de blir oberoende av yttervärlden. Samhället är emellertid i kontakt med omvärlden, är underrättat om allt som händer där, alla nya upptäckter och uppfinningar.

Manun inkarnerar själv för att fixera rasens fysiska typ och bringa denna i överensstämmelse med planethärskares tankeform avseende sjätte rasen.

Efter omkring 150 år räknar samhället ungefär 100 000 själar, vilka så gott som alla är manuns ättlingar i rakt nedstigande led. Manun själv har tolv barn, födda under vart och ett av de tolv zodiaktecknen. Barnrika familjer är regeln, då det är väsentligt att låta så många högtstående individer som möjligt inkarnera i denna nya, högre ras.

Samhället betalar en nominell skatt till det land, där kolonin befinner sig, och lämnas i gengäld i fred, eftersom den snart är fullständigt självförsörjande. Kolonin betraktas av utomstående allmänt med respekt, då medlemmarnas liv ses som vackert och intressant men onödigt asketiskt och något egendomligt. Man tillåter ett begränsat antal besökare, men ingen medlem av kolonin får gifta sig med en icke-medlem.

Kolonins medlemmar är ett urval av ett urval. De är fullständigt medvetna om vad deras manu har uträttat och uträttar för dem och är honom ytterligt hängivna. Han är deras ledare, lärare och stamfar. För honom har de fullkomligt förtroende, och de har grundligt övat sig i att lägga sin personlighet åt sidan för att fullgöra hans önskan helhjärtat.

Manuns styre är oomstritt. Han har ett råd av omkring tolv högt utvecklade lärjungar, varav några redan är 45-jag. Rådsmedlemmarna företar ständiga experiment för att öka rasens välfärd och levnadseffektivitet. Alla rådsmedlemmarna kan fungera fritt i åtminstone etervärlden, emotionalvärlden och mentalvärlden. De står därför i ständig kontakt eller befinner sig i

oavbrutet möte med varandra och rådfrågar varandra också i själva den stund de vidtar någon åtgärd i förvaltningen.

Det finns varken domstolar eller poliskår, eftersom det inte förekommer några brott eller något våld. Det enda straff, som vore tänkbart, vore uteslutning ur gemenskapen, och ingen skulle riskera att ådraga sig något sådant. Eftersom alla har paranormala förmågor utvecklade till viss grad, kan de också se något av hur de krafter verkar som de har med att göra och hur oerhört mer framskridna manun och hans närmaste medhjälpare är.

Den rådande världs- och livsåskådningen är den esoteriska, men ändå inte riktigt lik vad vi i vår tid lägger i ordet esoterik, eftersom vår nuvarande rudimentära kunskap har ersatts med en mycket mer detaljerad och grundlig förståelse. Fakta om livet mellan inkarnationerna och de högre världarnas beskaffenhet har inhämtats på grundval av individuella erfarenheter, och detta gäller nästan alla. Somliga studerar också livskunskapen på djupet, men majoriteten föredrar att tillgodose sin strävan mot det högre genom att delta i gudstjänsterna i de olika templen, som strax skall beskrivas. Människorna är mer praktiskt än teoretiskt inriktade, så att vetenskap, personlig erfarenhet och religion är en enda enhet, som har till ändamålet att tjäna staten eller gemenskapen. Många hyllar den uppgående solen men betraktar den inte som gud utan som ett centrum i gudomens kropp.

Devaerna deltar i det religiösa livet och vistas ofta tillsammans med människorna, som drar stor nytta av det ständiga umgänget och av den undervisning devaerna ger. Devaerna arbetar under översteprästen, det vill säga den individ som för närvarande är 44-jaget Kuthumi (K. H.). Han är högste chefen för både religions- och undervisningsväsendet.

Det finns fyra olika slags tempel med olika slags gudstjänst pågående i dem. Genomförandet av riterna är särskilt devaernas uppgift.

Ändamålet med tempelarbetet är att ge varje människa möjlighet att uttrycka sin strävan mot gudomen och nås av gudomligt inflytande på det sätt hon är särskilt mottaglig för. De fyra templen arbetar genom tillgivenheten, hängivenheten, medkänslan och intellektet. De fyra motsvarande färgerna är rött, blått, grönt och gult. Tanken är att respektive tempelverksamhet skall hos människan framkalla egenskaper och förmågor, som motsvarar en aspekt av gudomen, solsystemhärskaren. De mänskliga egenskaperna är kanaler till motsvarande aspekter av gudomen. Varje människa har lättare att nå gudomen på en av kanalerna, genom en av egenskaperna. Men behoven och förutsättningarna växlar också med tiden hos varje individ, så att han kan känna behov av att efter en viss tid arbeta i ett annat tempel. Varje gudstjänst är avsedd att ha en bestämd inverkan på människan. Medvetenhetsnivån höjs något vid varje gudstjänstillfälle, och med tiden blir det höjningseffekter som är bestående. Gudstjänsterna under ett år eller ett antal år är noga planerade i en viss följd med tanke på den genomsnittliga nivån hos församlingen. Deltagarna skall därmed kunna höja sin medvetenhet upp till en bestämd nivå.

Det röda templet eller tillgivenhetens tempel arbetar framför allt med färg. Aktiviteten däri påverkar huvudsakligen det emotionala och essentiala hos deltagarna. Templet är cirkelrunt och till stor del öppet mot himlen. Deltagarna sätter sig på golvet, sluter ögonen och låter för sin inre syn en följd av färger blixtra förbi, varvid envar har sina egna färger i bestämd följd. Detta motsvarar en inledande bön, är i viss mån ett uttryck för individens egenart och är avsett att skänka lugn och stillhet, hjälpa människan att samla tankarna och stämma henne till harmoni med den omgivande atmosfären. När gudstjänsten börjar, fysikaliserar devan i en strålande människoliknande form och iförd en röd skrud på spetsen av en pyramid av fili-granarbete i byggnadens mitt.

Devan låter först blixtra fram ovanför sitt huvud ett band av lysande färger. Det liknar ett solspektrum förutom att färgerna vid olika tillfällen är i olika ordning och varierar i sina pro-

portioner. Färgbandet är en tanke uttryckt på devaernas färgspråk och tjänar till grundidé för just denna gudstjänst. Det är fullt synligt och begripligt för deltagarna.

Varje deltagare gör nu så gott han kan sin egen kopia i miniatyr av färgbandet i luften framför ögonen. Några lyckas göra detta i fysiska världen, medan andra gör det endast i mental- eller emotionalvärlden. Därmed uttrycker människan inte bara själva denna grundidé utan också sin egen karaktär. Devan sänder därefter ut en ström av inflytande genom sin egen färgform, en ström som når var och en av deltagarna och höjer honom i medvetandet genom hans egen mindre färgform. Genom den officierande devan utgjuts också en ström av inflytande från en grupp högre devaer, som bildar en ring runt honom. Ett hav av klarrött ljus strålar ut från devaerna, sprider sig över de församlade gudstjänstdeltagarna och påverkar deras högre emotionalitet till större aktivitet, väcker den högsta tillgivenhet de är mäktiga. Därefter kastar devan om sin kraftström, drar all utstrålad energi tillbaka i sig själv och ger den vidare liksom ett enda källsprång till kretsen av väntande devaer, som i sin tur överlämnar den till chefdevan för deras stråle.

Chefdevan samlar liknande strömmar från alla delar av världen och förenar dem i en enda flod, som flödar i gudomens yttre hölje. Logos svarar omedelbart genom att skicka en våg av kraft genom chefdevan till människorna såsom en välsignelse. Detta är mycket kortfattat den dagliga religiösa praktiken, som verkar gott icke endast hos de enskilda deltagarna utan i hela omgivningen. Ibland håller devan ett slags färgpredikan, mestadels utan talade ord, varvid han låter färgerna passera genom en rad förvandlingar och visar kärlekens inverkan på andra människor. Rökelse av olika slag används under hela gudstjänsten, vilket påverkar särskilt eterhöljet.

Liksom de röda templen arbetar med färger, arbetar de blå templen eller hängivenhetens tempel huvudsakligen med toner och på ett sätt som är mycket likt det i det röda templet. Varje gudstjänstdeltagare medför sitt eget särskilt magnetiserade instrument, liknande en cirkelrund harpa med strängar av skinande metall. När devan fysikaliserar, har också han ett liknande instrument, och när han spelar på detta, blir effekten mycket stark. Ackorden synes upptagas av luften omkring honom, så att de genljuder i hela templets kupol och omvärver hela församlingen med sina harmonier. Alla deltagarna slår nu på sina egna instrument, först mycket mjukt men gradvis allt starkare, tills en underbar symfoni tonar ut. Därigenom bringas de alla i harmoni med den bärande idé som devan söker förmedla i just denna gudstjänst. Liksom är fallet med gudstjänsten i de röda templen utgjutes till slut en välsignelse från gudomen över alla de församlade. Också de blå templen påverkar främst det emotionala och essentiala hos människorna.

Liksom de röda templen arbetar med färger och de blå med toner, arbetar de gula templen eller de intellektuella templen huvudsakligen med former, och såväl devan som församlingen förrättar sin gudstjänst genom att bilda tankeformer. De medför inga instrument och de visualiserar inte färger utan i stället vissa mentala former. Varje individ har sin egen form, som är avsedd att vara ett uttryck för honom själv, liksom musikinstrumentet och färgbandet var det i de två tidigare nämnda templen. Dessa former är alla annorlunda, och många av dem visar klart på individens förmåga att i fysiska hjärnan visualisera några av de enklare fyrdimensionella kropparna. Naturligtvis är visualiseringsförmågan olika stor från individ till individ. Intressant nog är formerna mest konkreta och distinkta hos de medelmåttigt utvecklade, medan både de svagare utvecklade och de framskridna uppvisar mer obestämda former, de förra på grund av att visualiseringsförmågan ännu är ganska outvecklad, de senare därför att de börjat bilda sina former i kausalmaterien, former som därför är så fyllda av liv och energi att de knappast kan hållas stilla.

Effekten av arbetet i de gula templen märks framför allt i mental- och kausalhöljerna. Genom den intellektuella aktivitetens intensitet når deltagarna först en mental förståelse och

sedan, genom en intensiv ansträngning, bryter somliga av dem faktiskt igenom till kausalvärlden, varvid några lämnar den fysiska kroppen (organismen och dess eterhölje), medan andra ingår i ett slags samadhi.

I de gröna templen eller medkänslans tempel utövas karma yoga, liksom man i de röda och blå templen utövar bhakti yoga och i de gula templen gnana yoga. Gudstjänsten i de gröna templen avser verksamhet i praktisk handling, så att deltagarna arbetar med sina planer för att hjälpa medmänniskorna på olika sätt. Däribland märks helande verksamhet, och den ledning de får kommer också från de helande devaerna.

I alla templen läggs stor vikt vid skolandet av viljan, och effekten därav märks särskilt genom kausalhöljets intensiva lyskraft. Kausalhöljets förhöjda aktivitet återverkar också på mentalhöljet och på fysiska hjärnan, som är avgjort större än hos femte rotasens människor.

Varje individ arbetar med det tempel som han bäst behöver för sin närmaste utveckling, och det råder ingen skillnad i framskridenhet mellan dem som följer en linje och dem som följer en annan. Ett fåtal människor besöker inte något av templen men anses inte därför som irreligiösa eller på annat sätt underlägsna. Det råder fullständig frihet och tolerans i dessa frågor.

Bodhisattvan (nuvarande 44-jaget K. H.), som ansvarar för hela tempelverksamheten, besöker alla templen i tur och ordning och intar vid dessa tillfällen den officierande devans plats.

I samhället anses uppfostran och utbildning vara av särskilt stor vikt. Alla slags medel används, såsom färger, ljus, dofter, toner, former, eterenergier, och de devaer, som så stort deltar i arbetet, använder härskaror av naturväsen. Alla lärare måste ha högre objektiv medvetenhet, och de är både män och kvinnor utan åtskillnad. Devaer fysikaliserar ofta för att ge viss undervisning. Alla människor inkarnerar omedelbart utan mellankommande liv i emotional- och mentalvärld, varför de flesta har minnen av sina föregående liv. Därför är också små barn fullt på det klara med samhällets ändamål och strävar att få kontroll över sina höljen så snart som möjligt. Mycken uppmärksamhet ägnas åt den skapande fantasins uppövande, och visualisering övas mycket grundligt. Ingen bryr sig om att lära sig utantill fakta, som kan skaffas fram på ett ögonblick ur handböcker.

Ett tolv års barn har vanligen återerinnrat sig allt vad det visste i sina närmast föregående inkarnationer. Man använder talismaner för att hjälpa barnet att minnas tidigare liv.

I templen förrättas barn gudstjänster, vari barnen sjunger och spelar instrument, medan de utför behagfulla rörelser. Man utför på en öppen slätt en föreställning av planeternas rörelse kring solen. Barnen finner detta mycket roligt men inser samtidigt att detta är en religiös akt. En annan dans föreställer monadernas överflyttning från mån- till jordkedjan. Barnen får allt slags religiös undervisning på detta sätt, halvt på lek, halvt som en religiös rit. Barnen är därvid klädda i dräkter med fina och lysande färger. De utför invecklade rörelser, som kräver mycken föregående övning, och likväl är de mycket entusiastiska för dessa. Undervisningen och religionen är därmed så nära sammanbundna med varandra att det är svårt att skilja den ena från den andra.

Föräldraskap är något som planeras mellan alla berörda parter. Döden är vanligen frivillig. Sjukdomarna har i allt väsentligt utrotats, så att döden inträder genom ålderdomssvaghet förutom genom sällsynta olyckshändelser. Man lämnar inte de fysiska höljen så länge de är brukbara. Ingen synes gammal före åttio års ålder, och många kan fira sin hundra födelsedag.

När en människa känner sina krafter tryta, gör hon sitt val av framtida far och mor. Om dessa samtycker, överlämnar hon till dem sina personliga talismaner och dessutom alla slags personliga tillhörigheter hon önskar äga också i nästa liv. Den personliga talismanen är vanligen en ädelsten, helt laddad med individens magnetism och motsvarande hans namn som kausalväsen – ett namn som ofta brukas i det vanliga livet. När en människa vid uppnådd hög

ålder önskar avsluta sitt liv, mister hon vanligen viljan att leva och gör snart sin övergång fridfullt i sömnen. Ofta har hon då flyttat in hos sina blivande föräldrar och dör i deras hus.

Det förekommer ingen som helst begravningsceremoni, och inte heller samlas vännerna. Den övergivna organismen placeras i en behållare och förvandlas till ett fint grått pulver med kemiska och elektriska medel.

I största allmänhet har människorna skördemässigt friheten att välja sin nästa födelse, men i sällsynta fall kan manun ändra planen, om han inte gillar den.

Ett föräldrapar planerar vanligen att skaffa tio till tolv barn, oftast samma antal gossar och flickor med ett brukligt mellanrum av två till tre år mellan barnen, varvid tvilling- och trillingfödslar inte är ovanliga. Det förekommer inga defekta eller deformerade organismer, ingen barnadödlighet, och barnafödandet har blivit i det närmaste smärtfritt.

Man och kvinna fattar kärlek för varandra ungefär som nu, med den skillnaden att plikt-känslan gentemot samhället är starkare än de personliga känslorna också i dessa frågor. Vanliga sexuella lidelser behärskas, och tillhandahållandet av sunda kroppar åt inkarnerande monader ses som en religiös och magisk akt och äktenskapet såsom grundat på och motiverat av detta faktum.

Giftermål ingås endast med manuns tillåtelse och nästan uteslutande med tanke på att skaffa avkomma. Ofta har ett par, som önskar ingå äktenskap, avtal med två eller tre individer att bli deras föräldrar. Endast monogami förekommer, skilsmässor förekommer inte, men avtalet kan hävas genom ömsesidigt samtycke. I de flesta fall varar äktenskapet livet ut, men om det hävs, får båda parter ingå nytt äktenskap. De starkaste banden är väl de mellan barn och föräldrar. Människor av samma departementstyp gifter sig vanligen inte med varandra, såvida man inte önskar skaffa barn, som skall utbildas av devaer för tjänstgöring i ett visst tempel.

Den allra största äran består i att födas i manuns familj, men det är naturligtvis han själv som väljer sina barn. Under manuns ledning gör rådet experiment med att skapa mänskliga fysiska eterhöljen medelst tankekraft. Dessa experiment ingår givetvis i förberedelserna för bildandet av sjätte rotrasens tredje underras, som kommer att vara den första av de eteriska raserna. Alla de återstående underrasererna liksom hela sjunde rotrasen kommer givetvis att vara eteriska, det vill säga inte ha någon organism utan eterhöljet som enda fysiska hölje.

Rasen är vit till hudfärgen, men det finns individer av såväl den nordiska som den mediterrana typen, Alla individer är välbyggda och välproportionerliga och behåller en graciös kroppshållning också vid hög ålder.

Samhället består av byar, var och en med sina boningshus, tempel, skolor och andra offentliga byggnader. Byggnaderna ligger glest och är omgivna av parker och trädgårdar. Boningshusen och de övriga byggnaderna står vanligen öppna mot friska luften, men utrymmena mellan de pelare som uppbär taket kan slutas med ett material, som kan göras genomskinligt eller ogenomskinligt. Kupoler av många olika former och storlekar är ett framträdande drag i byggnadskonsten. I det inre av byggnaderna finns ingenstans hörn, utan alla rum är cirkulära eller ovala. Varje hus är fyllt av blommor och statyer, och det finns överallt en ymnighet av vatten. På natten låter man kupolerna lysa i en färg, som man kan reglera.

Det finns mycket litet av möblemang. Folket sitter eller sover på kuddar på golven, som är gjorda av marmor eller annan polerad sten.

Klädedräkten är enkel och behagfull, liknande den i gamla Grekland eller Indien. Den är gjord uteslutande av linne eller bomull, lysande och fina färger används av båda könen. Vanligen bär man ingenting vare sig på fötterna eller huvudet.

Folket har en fullständigt vegetarisk livsföring och äter för det mesta i friluft restauranger. Förutom grönsaker odlar och äter man stora mängder frukt, därtill beredda livsmedel, som förekommer i många olika färger och smaker.

Oerhörda mängder havsvatten destilleras och fördelas ymnigt. De nödvändiga mineralerna tillsätts, så att vattnet blir friskt och släcker törsten.

I varje hem ingår i inredningen en vidlyftig encyklopedi, som utgör en sammanfattning av praktiskt taget allt som är känt i kortfattad men likväl detaljerad framställning. I de distriktsbibliotek, vilka är anslutna till varje tempel, finns en ännu mer omfattande encyklopedi, som sammanfattar alla böcker skrivna i varje ämne. I centralbiblioteket, som är av en storlek motsvarande British Museum, finns originalverken på de gamla språken ävensom i översättningar till det vid denna tid brukade språket.

Dagstidningen har ersatts av en maskin som är en kombination av telefon och bandspelare. Viktiga nyheter skickas i sammandrag till varje hem, och envar kan skaffa sig fullständig information om vilket ämne som helst genom att ringa centralkontoret, varvid allt som är tillgängligt skickas på tråd och trycks i hemmet. Samma apparat använder man för att komplettera sidor till hemmets encyklopedi.

Man utfärdar ibland förordningar eller lämnar upplysningar genom att tala i centraltemplet. Hans ord återges då samtidigt i alla de andra templen.

Djur och växter studeras med eterisk syn, aldrig med vivisektion. I museerna finns avbildningar i naturlig storlek av individer tillhörande alla människoraser, som någonsin existerat på Jorden. Till varje avbildning eller staty hör en beskrivning med diagram, som visar på vilka sätt de högre höljena avviker. Också mycket av framtiden visas, med modeller.

Det finns inga sjukdomar och alltså inga sjukhus, men det finns vissa kirurgmottagningar, som behandlar skador i samband med olycksfall, så sällsynta de likväl är.

Historien skrivs av direkt från klotminnena och illustreras genom precipitation av viktiga scener bevarade i dessa minnen. Det finns en maskin, som i ljud och bild återger varje önskad scen ur det förflutna.

Det finns astronomiska observatorier och även instrument, som anger himlakropparnas ställning i varje givet ögonblick. Mycket astronomiskt vetande har erhållits av devaerna, ehuru detta hålls isär från det som erhållits genom direkt iakttagelse.

Kemin har gjort oerhörda framsteg och innefattar även eter- och elementalmaterien, varmed detta studium övergår till naturväsendenas och devaernas område. Med talismaners hjälp kan varje sensitiv individ gå bortom avbildningarna till själva de föremål som de föreställer.

Föreläsningar har i mycket ersatts med tryckt information. Målarkonsten övas endast som tidsfördriv. Konsten utgör inte någon särskild livsverksamhet, utan hela vardagen genomsyras av konsten, så att de enklaste bruksföremål präglas av skönhet. Det finns inga teatrar, utan skådespelarkonsten betraktas som förlegad och barnlig. Förekommande ringdanser och processioner hör till religionsutövningen mera än till konsten.

Idrott, gymnastik och spel idkas mycket av både män och kvinnor.

Mycket utföres med direkt viljekraft, och naturväsen har en viktig del i samhällets liv. Budskap sänds telepatiskt, huvudsakligen genom barn, som vanligen är mer förfarna i denna konst än de vuxna.

Som tidigare sades, är gemenskapen i stort sett självförsörjande. Den enda import som förekommer är den av äldre handskrifter, böcker och konstföremål. Denna import betalas med pengar, som turister och besökare utifrån medför, då gemenskapen inte använder pengar i den inre ekonomiska verksamheten. Ädelstenar och guld tillverkas på alkemiskt sätt och används till betalning för importerade varor.

Varje individ får fritt välja vilket arbete han vill utföra för samhället. Utbildningen är kostnadsfri, men universitetsutbildning ges endast dem som kan draga nytta av den och behöver den för det arbete de avser utföra.

Eftersom hagalenskap, fåfänga, frosseri med flera undermännliga egenskaper övervunnits av individerna i sjätte rotrasen, tar envar ut enbart vad han behöver av livsmedel, kläder och

andra varor. Den vägledande principen är att nyttja tingen snarare än att äga dem. Därför behövs heller intet penningssystem för att reglera tillgång och efterfrågan. Varuutbudet är i alla händelser fullt tillräckligt. All tillverkning sker med fullständigt automatiserade maskiner i behov av ringa övervakning. Den genomsnittliga arbetstiden är tre timmar. Tungt, slitsamt och smutsigt arbete existerar icke, och intet arbete ses som sämre än något annat, blott det gagnar helheten. Gruvdrift förekommer inte, då alla metaller kan tillverkas alkemiskt. Många nya legeringar har uppfunnits.

Energiproblemet är definitivt löst, sedan man lärt sig att utvinna de fysiska atomernas eteriska energi, den kraft som John Worrell Keely kallade dynasfärisk kraft, som finns att tillgå i obegränsad myckenhet för alla överallt i världen och för alla ändamål. Smuts har praktiskt taget eliminerats, så att alla fabriker är lika rena och vackra som privatbostäderna.

Allt jordbruksarbete utförs maskinellt och till stor del automatiskt. Också maskinerna tillverkas av maskiner. I stället för avlopp har varje hus en kemisk konverter, som förvandlar allt avfall till ett grått askliknande pulver. Det finns intet tjänstefolk, eftersom det inte finns något för dem att göra. Människor hjälper varandra vid behov. Detsamma gäller arbetet för det allmänna: behövs av någon orsak en större arbetsinsats än vanligt, till exempel en ökad produktion av klädnader inför en viktig religiös högtid, tillkännages i god tid innan vilket tillkommande behov av arbetskraft som föreligger, varpå behovet tillgodoses med frivilliga arbetsinsatser.

Vägarna är knappast gator utan breda gånger genom parkerna. Vägbanan är belagd med vacker, polerad sten. Vägarna spolas med vatten varje morgon, så att de hålls fläckfritt rena.

Då det bara finns polerad sten och gräs, går människorna barfota. Vid ingången till varje byggnad finns en grund behållare med rinnande vatten, så att de inträdande kan tvätta och svalka fötterna.

Varje hushåll äger flera små hjulfordon med mycket elastiska däck. De går med hög fart och perfekt jämnt och framdrivs naturligtvis med den universella kraften. Det förekommer mycket litet av tunga transporter. Övriga världen använder mest flygtrafik, men i gemenskapen gör man det i mycket ringa mån, då man anser att man i stället borde färdas i emotionalhöljet. I skolundervisningen ingår också en kurs i projektion av emotionalhöljet.

Sjätte rotrasens individer har eterisk syn och utvecklar efter hand emotional syn (objektiv medvetenhet).

Klimatet är lika idealiskt som samhället, och det förekommer inga verkliga vintrar. Överallt odlas blommor, och hela landet bevattnas, också där det inte är uppodlat. Växter, som behöver tillskott av värme, får detta genom små energistrålar i värmeform.

Utlagt på internet den 28 april 2006.

Senast ändrat den 22 maj 2008.